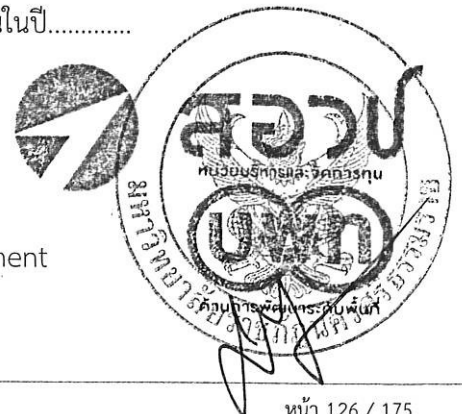

แบบฟอร์มข้อเสนอโครงการวิจัย
เพื่อของบประมาณ ด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
โครงการริเริ่มสำคัญ (Flagship Project) ปีงบประมาณ 2564

แพลตฟอร์ม (Platform)	4. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ
โปรแกรม (Program)	13. นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม
โปรแกรมน้อย (Sub Program)
แผนงานหลัก มหาวิทยาลัยพัฒนาพื้นที่	
แผนงานย่อย
ประเด็นริเริ่มสำคัญ (Flagship) FS 21:	มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาพื้นที่
เป้าหมาย (Objective)	O4.13 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองบนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ-หลัก (Key Result) KR4.13.3	มูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนฐานทุน ทรัพยากร วัฒนธรรมในพื้นที่เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 10 ต่อปี
ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ-รอง (Key Result) -	
* ให้เลือกจากระบบ โดย	
- ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ-หลัก (Key Result) สามารถเลือก KR ของ Objective ของ Program ที่เลือก	
- ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ-รอง (Key Result) สามารถเลือก KR ภายใต้แพลตฟอร์มใดก็ได้	

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อชุดโครงการวิจัย/โครงการวิจัยเดี่ยว
(ภาษาไทย) กาจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช
(ภาษาอังกฤษ) The Cultural Capital Management of Shadow Play in Nakhon Si Thammarat Province.
- โครงการวิจัยย่อยภายใต้ชุดโครงการวิจัย
(ภาษาไทย) การจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช
(ภาษาอังกฤษ) Cultural Service Management of Traditional and Contemporary Nang Talung Performances to Upgrade Nang Talung Entrepreneurs in Nakhon Si Thammarat Province.
- ลักษณะโครงการวิจัย
 โครงการใหม่ ดำเนินงานจำนวน1..... ปี ...3.... เดือน
 โครงการต่อเนื่องจำนวนปี โดยเริ่มรับงบประมาณในปี.....
จำนวน.....บาท ดำเนินงานเป็นปีที่
- คำสำคัญ (Keywords)
(ภาษาไทย) วัฒนธรรม , หนังตะลุง , บริการทางวัฒนธรรม , การจัดการ
(ภาษาอังกฤษ) Culture , Nang Talung , Cultural Service , Management

วิสัยทัศน์เป็นรากฐาน ภูมิปัญญาชาวบ้านมีขึ้นเพื่อการปรับเปลี่ยนสภาพทรัพยากรและองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมให้เพิ่มพูนคุณค่าขึ้นอย่างสอดคล้องประสานและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ของสังคมหรือชุมชนของตน ภูมิปัญญาชาวบ้านมาจากบ่อป๋มเพาะอย่างน้อย 4 ประการคือ สภาวะธรรมชาติ ภาวะสร้างสรรค์ คติความเชื่อเกี่ยวกับโลก และจักรวาลและคติความเชื่อและความศรัทธาอันเนื่องมาจากศาสนา ซึ่งศิลปะการแสดงหนังตะลุงเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านอีกส่วนหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในสังคมชาวล้านนาได้มายาวนานนับว่าศตวรรษ ไม่ว่าจะเป็นภูมิปัญญาในการถ่ายทอดหรือสืบทอดขนบนิยมในการแสดงหนังตะลุง (สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, 2548. หน้า 11-14)

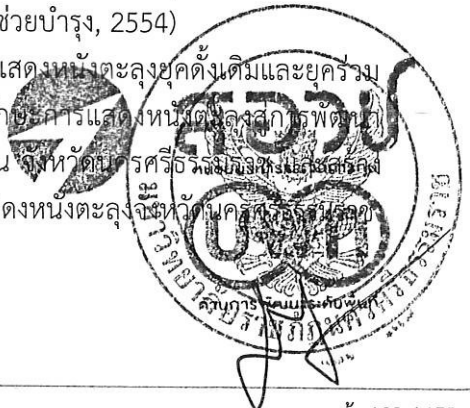
ภูมิปัญญาในการถ่ายทอดหรือภูมิปัญญาด้านกระบวนการเรียนรู้และการสืบทอดนั้น คนที่จะเป็นนายหนังได้จะต้องมีคุณสมบัติโดดเด่นหลายประการ ได้แก่ ต้องเสียงดีแต่งกลอนดี มีปฏิภาณไหวพริบ มีความรอบรู้เรื่องราวต่างๆอย่างกว้างขวาง นายหนังจะต้องรู้เรื่องเมืองบาดาล เมืองมนุษย์ เมืองนรกและเมืองสวรรค์ ต้องรู้เรื่องทางโลก ทางธรรม กฎหมาย ภาษาศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและอื่นๆ เนื่องจากนายหนังต้องสวมบทบาทให้กับตัวละครทุกตัวในแต่ละเรื่องซึ่งมีบุคลิกลักษณะนิสัยใจคอแตกต่างกันไป โดยส่วนมากนายหนังตะลุงหลายคณะจะสืบทอดการแสดงกันมาตามสายตระกูลคือมีพ่อหรือปู่เป็นนายหนัง การจะเป็นนายหนังได้นอกจากต้องมีคุณสมบัติที่โดดเด่น อีกทั้งยังต้องอาศัยการฝึกหัดเป็นเวลานานกับครูหนังจนมีการครอบมือหรือพิธีการยื่นรูปของนายหนังที่เป็นอาจารย์ให้กับศิษย์ยอมรับนายหนังคนนั้นเข้าเป็นศิษย์อย่างเป็นทางการ โดยมีนัยสำคัญว่าองค์ความรู้หรือการเป็นนายหนังตะลุงเป็นสิ่งสูงของสูงส่งลึกซึ้งและเป็นการสร้างสิ่งที่เป็นสายใยสัมพันธ์ให้กับผู้ที่จะเป็นนายหนังตะลุงได้ตระหนักและยึดมั่นเป็นกำลังใจ กระบวนการดังกล่าวจึงเป็นพันธะสัญญาของผู้เป็นนายหนังและเป็นพลังภูมิปัญญาของหนังตะลุง อีกทั้งเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงให้อยู่รอดของศิลปะชนิดนี้ด้วย(ชวนเพชรแก้ว, 2548. หน้า 218-220)

หนังตะลุงมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการกลมกลืนทางสังคมสำหรับคนได้มายาวนาน ก่อนจะมีระบบการศึกษาประชาบาลและการละเล่นหรือความบันเทิงสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทแทนในยุคหลัง หนังตะลุงจึงต้องมีการปรับตัวครั้งสำคัญนับตั้งแต่มีความบันเทิงประเภทภาพยนตร์ ดนตรี ทีวี ฯลฯ เข้ามาแทน รวมทั้ง ความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ทำให้วิถีชีวิตของคนได้เปลี่ยนไปทั้งในเรื่องวิถีการทำมาหากินและค่านิยมในการบริโภค จากสังคมเกษตรที่ทำนา ทำสวนและทำประมงเป็นอาชีพหลัก และนิยมดูหนังตะลุงเป็นความบันเทิงหลักๆของชีวิต ก็หันมานิยมความบันเทิงแบบใหม่ที่มีความฉาบฉวยมากขึ้น ชีวิตประจำวันมีความซับซ้อนมากขึ้นจนไม่เหมาะที่จะมาอดหลับอดนอนดูหนังตะลุงตั้งแต่หัวค่ำจนสว่างอย่างแต่ก่อน เป็นเหตุให้ปัจจุบันหนังตะลุงรุ่นใหม่พยายามปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ครอบงำผู้ดูให้ได้เหมือนสมัยก่อน จึงต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการต่างๆ มากมายเพื่อแย่งชิงคนดูมาจากความบันเทิงสมัยใหม่ให้ได้ (จรรยา หยูทอง, 2559. หน้า 42-43)

หนังตะลุงเป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของภาคใต้ที่มีความสำคัญต่อสังคมภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดที่มีความนิยมในการดูหนังตะลุงและเป็นจังหวัดที่มีคณะหนังตะลุงอาศัยและทำการแสดงอยู่หนาแน่น สามารถพัฒนาในมิติด้านเศรษฐกิจที่นำมาสู่การสร้างรายได้ การประกอบอาชีพของคนในชุมชน บนฐานของการนำองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ จะเห็นได้ว่าการศึกษารื่องราวของหนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราชด้านคุณค่าในมิติด้านความเชื่อประวัติศาสตร์ และด้านวัฒนธรรม และการมีมูลค่าในปัจจุบัน มีการให้ความสำคัญกับการศึกษาและพัฒนาทุนทางวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่งเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของชุมชน และสำนึกรักท้องถิ่น (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2554)

จากข้อมูลดังกล่าว จึงควรมีการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อส่งเสริมทักษะการแสดงหนังตะลุงสู่การพัฒนาอาชีพและการสร้างรายได้เพิ่ม และยกระดับเศรษฐกิจชุมชน สำนึกท้องถิ่น แหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญในการอนุรักษ์ สืบทอด ส่งเสริมและเผยแพร่การแสดงหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช

3. คำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์ (ระบุเป็นข้อ)

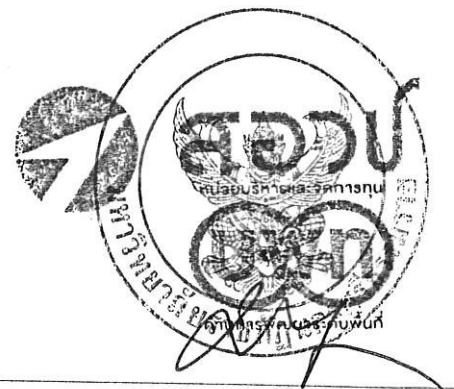

คำถามการวิจัย

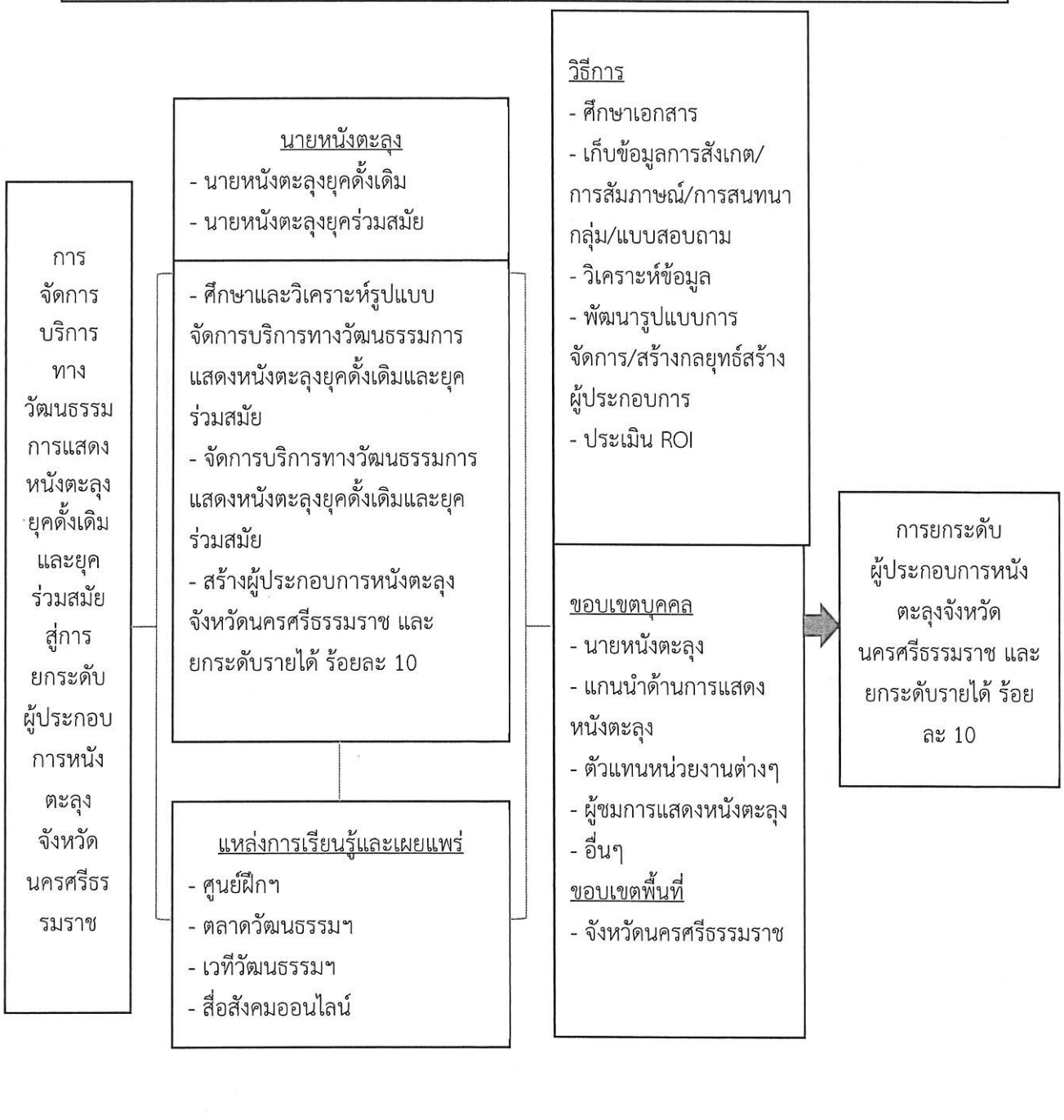
1. อັตลัษณ์ที่สำคัฎของนายหนั้ตลฎ ในจั้หวัดนครศรั้ธรมราชควรมั้ลัษณ์อยั้ไร
2. วั้ธีการและควมตั้องการในการพั้ฒนาอັตลัษณ์ของนายหนั้ ในจั้หวัดนครศรั้ธรมราชควรมั้
รูลแบบอยั้ไร

วັตุประสงคั้ในการวั้จย

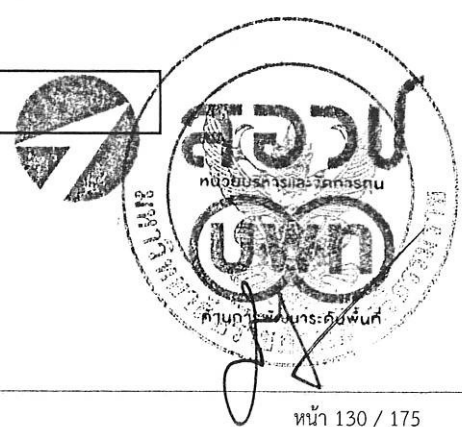
1. เพ็้ศั้ษาการจั้ตการบรั้การทางวັฒนธรมการสแสดงหนั้ตลฎยุคตั้งเดั้มและยุครวั้สมั้ย ของ
ผู้ประกอบการหนั้ตลฎจั้หวัดนครศรั้ธรมราช
 2. เพ็้พั้ฒนารูลแบบการจั้ตการบรั้การทางวັฒนธรมการสแสดงหนั้ตลฎยุคตั้งเดั้มและยุครวั้สมั้ย
ของผู้ประกอบการหนั้ตลฎจั้หวัดนครศรั้ธรมราช
 3. เพ็้สรั้างผู้ประกอบการการสแสดงหนั้ตลฎยุคตั้งเดั้มและยุครวั้สมั้ย สู่การยกระดบั้บรายได้ชุมชนไม่
นั้อยกว่าร้อยละ 10
4. กรอบการวั้จย (กรอบการวั้จยที่เป็้นแผนผั้งภาพสแสดงถึ้งเป้าหมายและตัวชั้วัดของโครงการ ที่ตอบเป้าหมาย
หญั้ของชุดโครงการหญั้)

กรอบแนวคิดการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย
สู่การยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลงานการตีพิมพ์ระดับชาติหรือนานาชาติ

5. แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย

1. แนวคิด ทฤษฎีอัตลักษณ์

ความหมายของอัตลักษณ์

Hall and Gay (1996, pp.392-403) อธิบายลักษณะของอัตลักษณ์ว่าไม่ใช่สิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือเกิดขึ้นลอยๆแต่ก่อรูปขึ้นมาภายในวัฒนธรรม ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งโดยที่วัฒนธรรมก็เป็นสิ่งถูกประกอบสร้างทางสังคม (Social Construct) และไม่ใช่สิ่งที่หยุดนิ่งตายตัวหากแต่เป็นวงจรซึ่งมีผู้เรียกว่า “วงจรแห่งวัฒนธรรม” (Circuit of Culture)

ศิรินาถ ปิ่นทองพันธุ์(2546) เสนอว่าวัฒนธรรมก่อให้เกิดอัตลักษณ์ ทำให้เรา แตกต่างจากคนกลุ่มอื่นๆ โดยแบ่งวิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ทราบถึงความแตกต่างไว้ 10 กลุ่มคือ 1) ระบบการสื่อสารและภาษา 2) ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย 3) อาหารและนิสัยการบริโภค 4) เวลาและความสำนึก 5) การตอบสนองและการทักทาย 6) ความสัมพันธ์ 7) ค่านิยมและบรรทัดฐาน 8) ความรู้สึกเป็นตัวเองและระยะห่าง 9) การพัฒนาด้านจิตใจและการเรียนรู้และ 10) ความเชื่อและทัศนคติ

ประเภทของอัตลักษณ์

ธงชัย สมบูรณ์(2549, หน้า 44) กล่าวว่าอัตลักษณ์ของบุคคลเป็นการมองตนเองของ แต่ละบุคคลซึ่งมีหลายมุมมองโดยขึ้นอยู่กับบทบาทของแต่ละสังคมที่แตกต่างกันออกไปโดย อัตลักษณ์อาจแบ่งได้เป็น 5 ประเภท 1.อัตลักษณ์ปัจเจกบุคคล (Individual Identity) คือการมอง ตนเองในหลายแง่มุม 2.อัตลักษณ์ร่วม (Collective Identity) หมายถึงกระบวนการสร้างจิตสำนึก ร่วมกับกลุ่มสังคมโดยจะทำให้เห็นแตกต่างในแต่ละกลุ่มสังคมที่อาศัยสัญลักษณ์ต่างๆของกลุ่ม สังคม เพื่อสังคมเพื่อสร้างระบบวัฒนธรรมเช่นการเล่นพื้นบ้าน ตำนานสังคมและวัฒนธรรมมี บทบาทในการสร้างและปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์โดยตรง 3.อัตลักษณ์ขององค์กร (Corporate Identity) คือ การแสดงออกของลักษณะเฉพาะตัวขององค์กรที่สามารถรับรู้ด้วยการแสดงออกทางพฤติกรรม การใช้สัญลักษณ์และการสื่อสารขององค์กร (ธงชัย สมบูรณ์, 2549, หน้า 45) 4.อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) คืออัตลักษณ์ทางสังคมควบคู่ไปกับอัตลักษณ์ทางสังคมเป็นผลผลิตที่สั่งสม มาจากการใช้วาทกรรม (Product of Discourse) 5.อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Identity) คือ ได้เสนอตัวแปรสำหรับวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมได้แก่ โลกทัศน์ (Worldview) เป็นความเชื่อที่เกี่ยวกับธรรมชาติของเป้าหมายชีวิตความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์จักรวาลและ สิ่งต่างๆรอบตัว แบบแผนของบรรทัดฐาน (Normative Pattern) เป็นแนวทางในการปฏิบัติของกลุ่ม สังคม ระบบรหัส (Code System) เป็นรูปแบบที่ใช้ในการสื่อสารเช่นภาษาสถานที่ความสัมพันธ์ที่ บุคคลได้รับรู้(Perceived Relation) เช่นวัฒนธรรมปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร

วิระดา สมสวัสดิ์(2545, หน้า 77) แบ่งอัตลักษณ์ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1)อัตลักษณ์ หรือตัวตนส่วนตัว (Personal or Self Identity) ตนเป็นปัจเจกชน สามารถที่จะมีส่วนร่วมในการก่อ รูป หรือสร้างอัตลักษณ์ ของตนขึ้นมาได้ 2) อัตลักษณ์ส่วนรวม (Collective Identity) หมายถึง อัตลักษณ์ที่เป็นปัจเจกชนหนึ่งที่มีร่วมกัน ทั้งด้านที่เป็นอัตลักษณ์ส่วนตัว และอัตลักษณ์ทาง สังคม 3)อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) หมายถึงอัตลักษณ์ที่คนอื่นมอบให้กับปัจเจกชน กล่าวอีกนัยหมายความว่า ปัจเจกชนคนหนึ่งอาจถูกกำหนด นิยามในทางสังคม โดยเชื่อมโยงกับ อาชีพ ศาสนา ภูมิภาคทางชาติพันธุ์หรืออาจจะเป็นประเภททางสังคมใดๆก็ได้

Goffman (1963, pp.118-121) นักสังคมวิทยาในสายสัญลักษณ์สัมพันธ์ได้จำแนก แยกแยะสิ่งที่แตกต่างระหว่างอัตลักษณ์ส่วนบุคคลและอัตลักษณ์ทางสังคมโดยอัตลักษณ์ของ ปัจเจก (Individual Identity) ประกอบด้วย 2 ส่วน ความคิดความรู้สึกที่ปัจเจกมีต่อตัวเองว่า “Ego Identity” ส่วนปัจเจกในสายตาคนอื่นในฐานะที่เป็นบุคคลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เรียกว่า “Personal Identity” ส่วน “Social Identity” ของบุคคล

คือ สถานภาพทางสังคม เช่น อาชีพ ชนชั้น เพศ ชาติพันธุ์ หรือศาสนา ที่ปัจเจกบุคคลนั้นสังกัดอยู่ สังคมคาดหวังและเรียกร้องปัจเจกบุคคลควร จะวางตัวอย่างไร นั่นคือจุดที่อัตลักษณ์ทางสังคมและอัตลักษณ์ปัจเจกทับซ้อนกันอยู่ อัตลักษณ์ทาง สังคมจึงมี 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นมาตรฐานที่สังคมเรียกร้องจากปัจเจกบุคคล (Virtual Identity) และ ส่วนที่สองคืออัตลักษณ์ที่เป็นจริงของคนคนนั้น (Actual Identity)

2. แนวคิดกระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรม

การถ่ายทอดวัฒนธรรมนั้นมีการวิจัยหลายชิ้นที่กล่าวถึงกระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมไว้ ดังต่อไปนี้ การถ่ายทอดวัฒนธรรม หมายถึง กระบวนการได้มาซึ่งวัฒนธรรมของสังคมหรือบุคคลบางครั้งคำคำนี้มีความหมายเฉพาะถึงการได้มารูปแบบวัฒนธรรมใหม่ในวัยผู้ใหญ่ ทำนองเดียวกับกับการเรียนรู้ชีวิตสังคมในวัยเด็ก (อุทัย หิรัญโต ,2526)

กระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรม เริ่มต้นแนวคิดมาจากการที่มนุษย์มีการเรียนรู้ ตลอดเวลามนุษย์มีความสามารถด้านสติปัญญา ความรู้ สึกนึกคิดซึ่งช่วยให้มนุษย์มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมากที่สุด และยังช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดค่านิยมของตนเองจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งได้ เกิดเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเรียกว่าการเรียนรู้ (Learning)ซึ่งอาจจำแนกออกได้เป็น2ประเภท คือ การเรียนรู้ที่ไม่มีรูปแบบและการเรียนรู้ที่มีรูปแบบ (วิกิร ตณททุทโธ,2536)

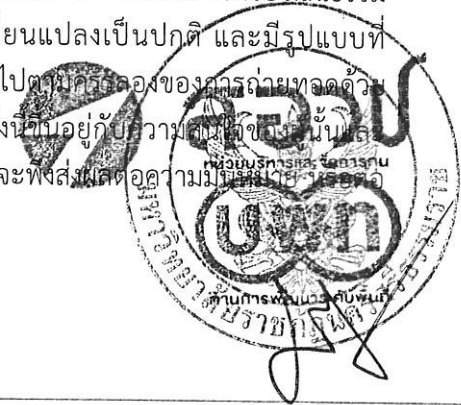
1. การเรียนรู้ ที่ไม่มีรูปแบบ เป็นกระบวนการที่บุคคลมีการปฏิสัมพันธ์กับระบบสังคมและวัฒนธรรม บุคคลสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ค่านิยม เจตคติ ประเพณีอันเหมาะสมในวัฒนธรรมหนึ่งโดยอาศัยกระบวนการทางสังคม พฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับวัฒนธรรมทางสังคม ซึ่งเป็นตัวกำหนดลักษณะการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคลนั้นเป็นการเรียนรู้ที่ไม่มีรูปแบบ โดยทั่วไปเป็นการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

2. การเรียนรู้ที่มีรูปแบบ การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ที่มีลักษณะแน่นอนและมักจะเกิดขึ้นในสถาบันที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคม ที่เรียกว่าสถาบันการศึกษา เช่น โรงเรียน วิทยาลัยมหาวิทยาลัย เป็นต้น

การถ่ายทอดวัฒนธรรมคือการสอนให้คนรุ่นหลังรู้ ถึงระบบสัญลักษณ์ของสังคมซึ่งได้เคยมีการตกลงไว้ว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง การที่สมาชิกในสังคมเห็นพ้องต้องกันว่าควรจะใช้วิธีการประพฤติแบบใดนั้นมิได้มีการตกลงกันในรายละเอียดทุก ๆ เรื่อง ข้อตกลงคือการกำหนดหลักใหญ่ๆ กำหนดแนวความคิดที่สำคัญไว้เมื่อทุกคนรู้ ถึงหลักใหญ่นี้แล้วก็จะประพฤติปฏิบัติได้ง่ายขึ้น หลักที่สมาชิกของสังคมใช้ยึดถือเป็นแนวประกอบการประพฤติปฏิบัติก็คือบรรทัดฐานและค่านิยมบรรทัดฐานคือแนวทางการปฏิบัติของสมาชิกสังคมส่วนใหญ่ยึดถือและค่านิยมคือความคิดแนวปฏิบัติที่สังคมส่วนใหญ่เห็นว่าถูกต้องดีงาม(อมรา พงศาพิชญ์,2534)

การสืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านมาสู่คนรุ่นหลัง หรือแม้แต่คนรุ่นเดียวกันไม่ใช่เป็นคนค้นคิดต้องอาศัยการเล่าด้วยถ้อยคำจากปากสู่ปาก จากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง โดยปราศจากการจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร การบอกเล่าด้วยปากเปล่าเรียกว่า มุขปาฐะ และเรียกวัฒนธรรมพื้นบ้านว่าวัฒนธรรมมุขปาฐะ ซึ่งแตกต่างจากวัฒนธรรมลายลักษณ์อักษร โดยวัฒนธรรมลายลักษณ์อักษรมีการจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร โดยปกติจะถูกจำกัดความหรือนิยามด้วยตัวผู้เขียน และมีรูปแบบการนำเสนอตายตัว ส่วนวัฒนธรรมพื้นบ้านหรือวัฒนธรรมมุขปาฐะ มีการแพร่กระจายด้วยบุคคลผู้สืบทอดมีการปรับเปลี่ยน เปลี่ยนแปลงเป็นปกติ และมีรูปแบบที่หลากหลาย ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของวัฒนธรรมพื้นบ้านซึ่งเป็นไปตามความต้องการของกรถ่ายทอดด้วยปาก คือการสงวนรักษามีตจำกัดตามความสามารถของการจำของผู้รับทั้งขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้นั้นและสังคมยุคนั้นๆ และขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์เฉพาะคราว หรือวัตถุประสงค์อันจะส่งผลต่อความมีประโยชน์ต่อภาวะหน้าที่ที่เขารับผิดชอบ (สุวิงศ์ พงษ์ไพบูลย์,2525)

3.บริบทหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ทฤษฎีการพัฒนา

การพัฒนาประเทศนั้นจะต้องมีกรอบแนวคิดทฤษฎีเป็นแนวทางในการพัฒนา ทฤษฎีการพัฒนาที่สำคัญมี 3 ทฤษฎี (ปรกรณ์ ปรียากร. ม.ป.ป. : 25- 50) คือ ทฤษฎีภาวะทันสมัย (Modernization Theory) ทฤษฎีพึ่งพา (Dependency Theory) ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน (Basic Needs Theory)

1. ทฤษฎีภาวะทันสมัย (Modernization Theory)

ทฤษฎีนี้อาศัยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิก (Neo-Classic Theory) และทฤษฎีสังคมศาสตร์ของอเมริกันมาประยุกต์เป็นกรอบการวิเคราะห์ปัญหา ซึ่งจุดเน้นของแนวคิดทฤษฎีนี้ คือ การที่จะพัฒนาประเทศให้ทันสมัยนั้นต้องมีการดำเนินไปในทุกด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม การเมือง ความรู้สึนึกคิด และความรู้ของคนในสังคมจะขาดด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้ เพราะแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันตลอดจนส่งผลซึ่งกันและกัน

ทฤษฎีภาวะทันสมัย เน้นในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. เน้นการสร้างความเร็วเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยอาศัยอุตสาหกรรมเป็นตัวนำในการพัฒนา
2. เน้นบทบาทของรัฐในการวางแผนจากส่วนกลาง (Top – down Planning)
3. เน้นพัฒนาสังคมเมือง (Urbanization) โดยสร้างสังคมเมืองให้ทันสมัย
4. เน้นการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทั้งนี้เพราะทฤษฎีนี้เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรม
5. เน้นการใช้ทุนเข้มข้นจากภายนอกประเทศ

2. ทฤษฎีพึ่งพา (Dependency Theory)

ทฤษฎีนี้เกิดจากปัญหาความด้อยพัฒนาในกลุ่มประเทศละตินอเมริกา โดย เป็นการศึกษาถึงปัญหา รากเหง้าของความด้อยพัฒนาในประเทศโลกที่สาม โดยมีขอบข่ายที่ ครอบคลุมถึงการพัฒนาแบบพึ่งพา (Self-dependency) ชาตินิยม (Nationalism) โครงสร้างนิยม (Structuralism) และพัฒนานิยม (Developmentalism) แนวคิดนี้เป็นแนวคิดที่ต่อต้าน ลัทธิจักรวรรดินิยม (Imperialism) ซึ่งนักพัฒนาของประเทศด้อยพัฒนาและประเทศที่มีความเจริญ แล้วต่างก็พยายามหาความหลุดพ้นจากสภาพความด้อยพัฒนา โดยการปรับปรุงโครงสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การเมืองระหว่างประเทศที่พัฒนาและประเทศที่ด้อยพัฒนา การปรับปรุง ความสัมพันธ์ทางการผลิตเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงทางคุณภาพของเศรษฐกิจและสังคมใหม่ Frank , Cardose , Doossantos ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีพึ่งพาเอาไว้ดังนี้ คือ

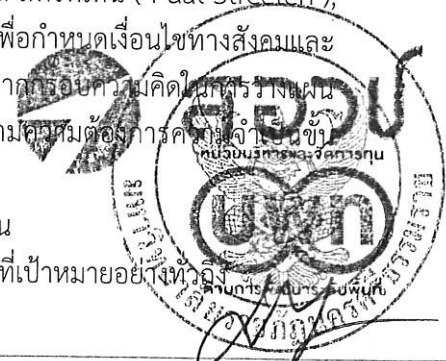
1. ถ้าพัฒนาตามทฤษฎีภาวะทันสมัย ประเทศตะวันตกที่เจริญจะเป็นศูนย์กลางทุกอย่าง ในขณะที่ประเทศด้อยพัฒนาจะเป็นบริวาร หรือต้องพึ่งพาทนภายนอกอยู่ตลอดเวลา
2. ควรมีการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และสังคมเสียใหม่ เพื่อที่จะนำไปสู่การกระจายผลของการพัฒนาอย่างเป็นธรรม
3. กระบวนการที่สามารถกระทำได้คือ การลดการพึ่งพาทนจากภายนอก และการที่ประเทศพยายามเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งตนเองให้มากขึ้น

ทฤษฎีพึ่งพานักวิชาการมิได้เสนอแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน

3. ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน (Basic Needs Theory)

เกิดจากแนวคิดของนักวิชาการกลุ่ม องค์การกรรมกรระหว่างประเทศ (ILO = International Labour Organization) และนักเศรษฐศาสตร์ เช่น ดัดเลย์ ซีเยร์, (Duley Seer) พอล สตรีทเทิน (Pual Streeten), กุนนาร์ ไมด์ดัล (Gunnar Myrdal) ซึ่งเรียกร้องให้มีการดำเนินการวิเคราะห์เพื่อกำหนดเงื่อนไขทางสังคมและการจัดเตรียมสถาบันต่างๆก่อนการพัฒนา ตามทฤษฎีนี้แนวทางการพัฒนามาจากกรอบความคิดในการวางแผนจากส่วนกลาง ไปสู่การวางแผนจากระดับล่าง (bottom – up planning) ตามความต้องการจำเป็นพื้นฐานของประเทศจุดเน้นสำคัญของทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน คือ

1. เน้นการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการที่จำเป็นพื้นฐานของประชาชน
2. เน้นการกระจายอำนาจ (Decentralization) และความเจริญไปยังพื้นที่เป้าหมายอย่างทั่วถึง

3. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรม และพื้นที่ชนบทมาก
4. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology)
5. เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต (Quality of Life) ของประเทศ
6. เน้นการพัฒนาทุก ๆ ด้านไปพร้อม ๆ กันแบบบูรณาการ (Integration) ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. สนับสนุนการใช้แรงงาน และทุนภายในประเทศ (Labour & Capital)
8. เน้นการมีส่วนร่วม (Participation) ของประชาชนในชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- จรรยา หยุทอง.(2559). การปรับตัวของหนังตะลุง ในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง. RUSAMILAE JOURNAL, 37(3), 42-52. Retrieved from <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rusamelae/article/view/82043>
- ชวน เพชรแก้ว. หนังตะลุงในประเทศไทย. สุราษฎร์ธานี : สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2548.
- เทิดชาย ช่วยบำรุง. ภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, 2554.
- ธงชัย สมบูรณ์. (2549). อัตลักษณ์ของชาติตามนโยบายการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิระดา สมสวัสดิ์. (2545). การศึกษาค้นคว้า เรื่องการศึกษาสภาพการพัฒนาอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิรินาถ ปิ่นทองพันธ์. (2546). การรับรู้และการสื่อสารในการแสดงอัตลักษณ์ความเป็นชาติของนักศึกษาภาคใต้ในกรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธิวรงค์ พงศ์ไพบูลย์. “ภูมิปัญญาภาคใต้”, ใน ทางสายวัฒนธรรม. สงขลา : สถาบันทักษิณคดีศึกษา, 2548.
- เสรี พงศ์พิศ. “สภาพปัญหาและทางเลือกของชนบทไทย,” การสัมมนาทางวิชาการ เรื่องภูมิปัญญาชาวบ้าน กับ การดำเนินงานด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาชนบท. 2540.
- อุทัย หิรัญโต. (2526). สารานุกรมศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์(การบริหารรัฐกิจ). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Goffman, E. Stigma. (1963). Notes on the Management of Spoiled Identity. New York: Simon and Schuster.
- Hall, S. and P. du Gay (Eds.). (1996). Colonial Discourse and Post-Colonial Theory: A Reader. New York: Columbia University Press.
6. วิธีการดำเนินงานวิจัย (ระเบียบวิธีการดำเนินงานวิจัยที่สำคัญโดยสรุป)
1. เพื่อศึกษาการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช
 - 1.1 ข้อมูลทุติยภูมิโดยการศึกษาจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย
 - 1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อยร่วมกับ นายหนังตะลุง เพื่อรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย
 - 1.3 วิเคราะห์ข้อมูลการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช

2.1 นำข้อมูลจากการวิเคราะห์การจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช มาพัฒนารูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 สร้างกลยุทธ์การนำเสนอรูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ให้กับผู้ประกอบการหนังตะลุง

2.3 นำเสนอรูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราชในย่านวัฒนธรรมและแหล่งประกอบการอื่นๆ

2.4 ปรับปรุงรูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

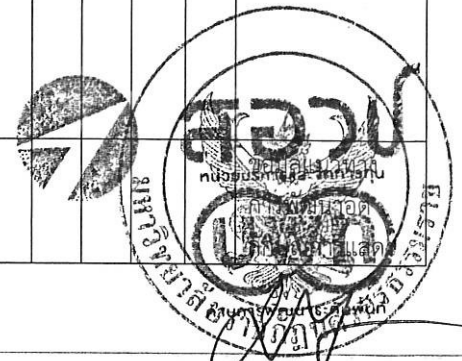
3. เพื่อสร้างผู้ประกอบการการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับรายได้ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลการยกระดับรายได้ของผู้ประกอบการการแสดงหนังตะลุง ROI

4. การจัดทำและเผยแพร่รายงานการวิจัย

7. แผนการดำเนินงานวิจัย (แสดงแผนการดำเนินงานรายกิจกรรมและระยะเวลาที่ใช้ ในแต่ละปีงบประมาณ)

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
1. ศึกษาการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงของนายหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย จ.นครศรีธรรมราช 1.1 ข้อมูลทุติยภูมิโดยการศึกษาจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย 1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มจากผู้นำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทนนายหนังตะลุง สถานประกอบการเกี่ยวกับหนังตะลุง/ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงานด้านวัฒนธรรม	→																ข้อมูลการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุง ไม่น้อยกว่า 2 ยุค
2. ศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดง				→													

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
หนังสือขอยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังสือจังหวัด นครศรีธรรมราช 2.1 ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษาจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย 2.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มผู้นำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทนนายหนังสือ																หนังสือของ นายหนังสือยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย
3. วิเคราะห์ข้อมูล				→												
4. พัฒนารูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการ แสดงหนังสือยุคดั้งเดิม และยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังสือ จังหวัดนครศรีธรรมราช							→									รูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการ แสดงหนังสือ อย่างน้อย 1 รูปแบบ
5. สร้างผู้ประกอบการการ แสดงหนังสือยุคดั้งเดิม และยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับรายได้ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10										→						ผู้ประกอบการการ แสดงหนังสือ ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10
6. การจัดทำและเผยแพร่ รายงานการวิจัย														→		

8. สถานที่ทำวิจัย : โปตรະบุสถานที่ทำวิจัยจำแนกตามโครงการวิจัยโดยใช้ฐานข้อมูลจากระบบ และเพิ่มเติมชื่อเฉพาะ เช่น ชุมชน หมู่บ้าน

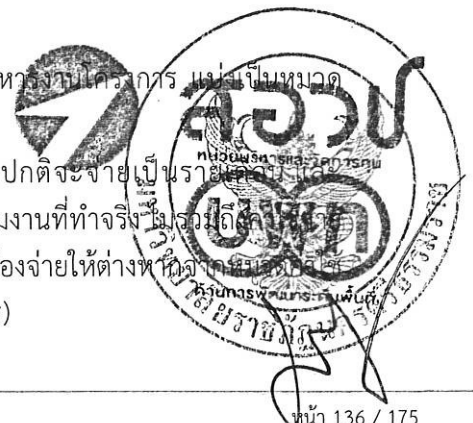
- จังหวัดนครศรีธรรมราช

9. แผนการใช้จ่ายงบประมาณของโครงการวิจัย

แสดงรายละเอียดประมาณการงบประมาณตลอดโครงการ โดยแบ่งเป็นหมวดต่าง ๆ ดังนี้

- งบบุคลากร หมายถึง ค่าจ้างเงินเดือนลูกจ้างหรือเจ้าหน้าที่ที่โครงการจ้าง (ทั้ง Full-time และ Part-time) ในลักษณะรายวันหรือรายเดือนก็ได้
- งบดำเนินการ หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริหารงานโครงการ แบ่งเป็นหมวด (อ้างอิงจากระเบียบของ สกว.เดิม) ดังนี้

- 1) หมวดค่าตอบแทน หมายถึง ค่าตอบแทนนักวิจัยโดยปกติจะจ่ายเป็นรายเดือน (ค่าตอบแทนที่ปรึกษา (จ่ายเป็นคน-วัน (Man-days) ตามงานที่ทำจริง ไม่รวมถึงค่าเดินทาง เบี้ยเลี้ยง และที่พัก ฯลฯ ซึ่งโครงการจะต้องจ่ายให้ต่างหาก (ไม่เกินร้อยละ 25 ของงบประมาณรวมชุดโครงการ)

- 2) หมวดค่าใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อบริการต่างๆ และค่าใช้จ่ายที่ไม่เข้าลักษณะ
 รายจ่ายหมวดอื่นๆ เช่น ค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าจัดกิจกรรมต่างๆ
- 3) หมวดค่าวัสดุ หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารตำราต่างๆ
 สำหรับใช้ในโครงการ

- งบลงทุน แบ่งเป็น ค่าครุภัณฑ์ (หน่วย บพท. จะสนับสนุนตามความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน
 พิจารณาเป็นรายกรณี)
- งบค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน (ไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณโครงการ จะจ่ายเมื่อสิ้นสุด
 โครงการ)

สรุปงบประมาณโครงการวิจัย

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ค.)	งวดที่ 2 (4-15 ค.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม	สัดส่วนร้อยละ ในแต่ละ หมวด
งบบุคลากร (ค่าจ้าง)	-	17,000	-	17,000	8.5
งบดำเนินการ					
- ค่าตอบแทน	12,000	26,000	12,000	50,000	25
- ค่าใช้สอย	34,650	80,850	-	115,500	57.75
- ค่าวัสดุ	4,950	12,550	-	17,500	8.75
งบลงทุน (ค่าครุภัณฑ์)	-	-	-	-	-
งบค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน (ไม่เกินร้อยละ 10)	-	-	-	-	-
รวม	51,600	136,400	12,000	200,000	100

หมายเหตุ *สนับสนุนงบบริหารจัดการของชุดโครงการไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรวมชุดโครงการ

รายละเอียดงบประมาณ

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ค.)	งวดที่ 2 (4-15 ค.)	ค่าตอบแทนงวด สุดท้าย	รวม
งบบุคลากร				
ค่าจ้าง				
1. ผู้ช่วยนักวิจัยระดับการศึกษาปริญญาโท (17,000 บาท x 1 เดือน)	-	17,000	-	17,000
รวมหมวดค่าจ้าง	-	17,000	-	17,000
งบดำเนินการ				
1. ค่าตอบแทน				
1. นางสาวณาดา จุลเสวก (2,000 บาท x 15 เดือน) (สัดส่วนงาน 60%)	6,000	18,000	6,000	30,000
2. ผศ.ดร.ธีรวัฒน์ ช่างสาน (1,000 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 20%)	3,000	4,000	3,000	10,000
3. นายพงศธร ศรีโย (1,000 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วน งาน 20%)	3,000	4,000	3,000	10,000

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ต.)	งวดที่ 2 (4-15 ต.)	ค่าตอบแทนงวด สุดท้าย	รวม
รวมหมวดค่าตอบแทน	12,000	26,000	12,000	50,000
2. ค่าใช้สอย				
1. ค่าเช่ารถเหมารถ (1,800 บาท x 10 ครั้ง)	5,400	12,600	-	18,000
2. ค่าเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ (5 คน x 3 ครั้ง x 200)	900	2,100	-	3,000
3. ค่าถอดข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ (5 คน x 3 ครั้ง x 300)	1,350	3,150	-	4,500
4. ค่าใช้จ่ายในการจัดสนทนากลุ่ม	6,000	14,000	-	20,000
5. ค่าจ้างทำโรงแสดงหนังตะลุง	10,800	25,200	-	36,000
6. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อค้นคว้าข้อมูล ศึกษาดูงานเผยแพร่ผลงานวิจัยรายงานความก้าวหน้าทุก 5 เดือน ตีพิมพ์	9,000	21,000	-	30,000
7. ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมตลอดโครงการ/ค่าใช้จ่าย ในการจัดประชุมในการถ่ายทอดการจัดการบริการ วัฒนธรรม	1,200	2,800	-	4,000
รวมหมวดค่าใช้สอย	34,650	80,850	-	115,500
3. ค่าวัสดุ				
1. วัสดุสำนักงาน	3,000	8,000	-	11,000
2. วัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	1,950	7,000	-	6,500
รวมหมวดค่าวัสดุ	4,950	12,550	-	17,500
งบลงทุน	-	-	-	-
ค่าครุภัณฑ์	-	-	-	-
งบค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน	-	-	-	-
ไม่เกินร้อยละ 10 (เบิกจ่ายงวดสุดท้าย)	-	-	-	-
รวมงบประมาณทั้งสิ้น	51,600	136,400	12,000	200,000

หมายเหตุ ถัวเฉลี่ยจ่ายทุกรายการ

10. มาตรฐานการวิจัย (โปรดระบุ หากงานวิจัยที่มีการใช้สัตว์ทดลอง/มีการวิจัยในมนุษย์/มีการวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางชีวภาพ/มีการใช้ห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี)

มีการใช้สัตว์ทดลอง

มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางชีวภาพ

มีการวิจัยในมนุษย์

มีการใช้ห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี

11. หน่วยงานร่วมดำเนินการ/ภาคเอกชนหรือชุมชนที่ร่วมลงทุนหรือดำเนินการ

ลำดับ ที่	ปีงบประมาณ	ชื่อหน่วยงาน/ บริษัท	แนวทางร่วม ดำเนินการ	การร่วมลงทุนใน รูปแบบตัวเงิน (in-cash) (บาท)	การร่วมลงทุน ในรูปแบบอื่น (in-kind)	รวม
1	2564-2565	หน่วยงานภาครัฐ (สถาบันการศึกษา , วัฒนธรรม จังหวัด, วัฒนธรรม อำเภอ, ท้องเที่ยว, พาณิชย์จังหวัด ฯลฯ)	ผลักดัน นโยบาย ส่งเสริมและ สนับสนุน การ ร่วมกลุ่มและ การผลิต ส่งเสริม/ สนับสนุน การ จัดพื้นที่และ การจำหน่าย	-	ผลักดันนโยบาย ส่งเสริมและ สนับสนุน การ ร่วมกลุ่มและ การผลิต	
2	2564-2565	หน่วยงาน ภาคเอกชน (ประชารัฐ, หอการค้า, โรงแรม, ศูนย์ แสดงสินค้า ฯลฯ)	ผลักดัน นโยบาย ส่งเสริมและ สนับสนุน การ ร่วมกลุ่มและ การผลิต ส่งเสริม/ สนับสนุน การ จัดพื้นที่และ การจำหน่าย	-	ส่งเสริม/ สนับสนุน การ จัดพื้นที่และการ จำหน่าย	

12. ระดับความพร้อมที่มีอยู่ในปัจจุบันและศักยภาพองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จะพัฒนา

12.1 ระดับความพร้อมทางเทคโนโลยี (Technology Readiness Level: TRL)

TRL ณ ปัจจุบัน ระบุ ไม่ระบุ

อธิบาย

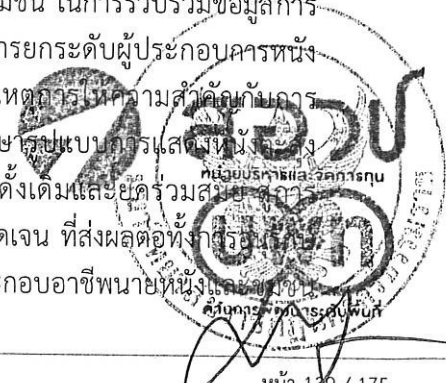
TRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้น ระบุ ไม่ระบุ

อธิบาย

12.2 ระดับความพร้อมทางสังคม (Societal Readiness Level: SRL)

SRL ณ ปัจจุบัน ระบุ ระดับ 2 ไม่ระบุ

มีการวิเคราะห์ กำหนดปัญหาและความต้องการของชุมชน ในการรวบรวมข้อมูลการ
จัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับผู้ประกอบการหนึ่ง
ตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจาก มีความเสี่ยงต่อการสูญหาย ด้วยสาเหตุการให้ความสำคัญกับการ
อนุรักษ์มากกว่าการพัฒนาและการเผยแพร่องค์ความรู้ ดังนั้น จึงต้องมีการศึกษา รูปแบบการแสดงหนัง
แบบเดิม และต่อยอดการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การ
ยกระดับผู้ประกอบการหนึ่งตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราชให้มีความโดดเด่นและชัดเจน ที่ส่งผลต่อทั้งการ
และการนำมาต่อยอดการพัฒนาได้อย่างควบคู่กัน และจะเกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการอาชีพนายหนึ่งและชุมชน

เป็นสำคัญ ที่มีฐานข้อมูลที่มีคุณค่าและสามารถนำมาต่อยอดให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้ และเกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาและออกแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช รวมทั้งการผลักดันนโยบายและการส่งเสริมการพัฒนาจากรากฐานของชุมชน

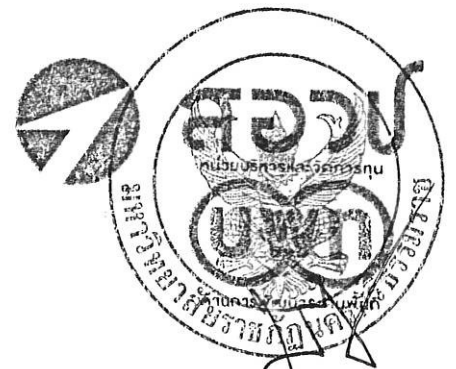
SRL เมืองงานวิจัยเสร็จสิ้น ระบุ ระดับ 9 ไม่ระบุ

ความสำเร็จจากกระบวนการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้นายหนังตะลุงและชุมชน มีอัตลักษณ์ในการแสดงหนังตะลุงของตนเองที่ชัดเจน สามารถส่งเสริมรายได้ให้เพิ่มขึ้น มีพื้นที่ในการแสดงผลงานด้านหนังตะลุงที่ชัดเจน และสามารถเป็นต้นแบบให้กับนายหนังตะลุงและชุมชนอื่นๆ และสร้างผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมและการรวมกลุ่มวิสาหกิจวัฒนธรรมแก่ภาคที่เกี่ยวข้องกับหนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราชนำไปประยุกต์เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของตนเองและท้องถิ่น

13. ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบจากงานวิจัยที่สอดคล้องกับ OKR (Output/Outcome/Impact)

13.1 ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบที่สำคัญของงานวิจัย และนวัตกรรมของโครงการวิจัยที่สอดคล้องกับ OKR ของแผนงานสำคัญ คาดว่าจะได้ครบเมื่อสิ้นสุดโครงการ

ผลผลิต (Output)	ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น (Outcome)	ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น (Impact)
1. ข้อมูลการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช	1. การแสดงหนังตะลุง (cultural service) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของจังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวนไม่น้อยกว่า 10 ราย	1. นายหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ได้รับแนวทางในการพัฒนาอัตลักษณ์ในการแสดงหนังตะลุงของตนเอง
1. ได้รูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการ 2. กลยุทธ์การนำเสนอรูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ให้กับผู้ประกอบการ	1. การแสดงหนังตะลุง (cultural service) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของจังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวนไม่น้อยกว่า 10 ราย 2. สร้างผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) การแสดงหนังตะลุง/ผลิตภัณฑ์หนังตะลุงจำนวนไม่น้อยกว่า 7 ราย	1. หนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ได้นำรูปแบบการพัฒนาอัตลักษณ์ไปใช้ในการแสดงหนังตะลุง ทำให้มีอัตลักษณ์ในการแสดงหนังตะลุงเป็นของตนเองที่ชัดเจน สามารถสร้างจุดเด่นให้กับตนเองได้
1. ผู้ประกอบการการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับรายได้ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	1. ผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) การแสดงหนังตะลุง จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ราย 2. ยกระดับรายได้ผู้ประกอบการการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ไม่น้อยกว่า 7 รายสู่การยกระดับรายได้ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	1. เศรษฐกิจชุมชนของผู้ประกอบการการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

13.2 ผลลัพธ์ (Output) ที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละระยะเวลาของโครงการ

ช่วงระยะเวลา	กิจกรรมโครงการ	ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ
งวดที่ 1 (3 เดือน)	1. ศึกษาการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช	1. ข้อมูลการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุง ไม่น้อยกว่า 2 ยุค
งวดที่ 2 (9 เดือน)	2. พัฒนารูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช	2. รูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุง อย่างน้อย 1 รูปแบบ
งวดที่ 3 (15 เดือน)	3. สร้างผู้ประกอบการการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับรายได้ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	3. ผู้ประกอบการการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

14. แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบ

- การเชื่อมโยงกับนักวิจัยที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ทำการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ (ถ้ามี) (Connections with other experts within and outside Thailand) และแผนที่จะติดต่อหรือสร้างความสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการสร้างทีมงานวิจัยในอนาคตด้วย

งานวิจัยนี้ เป็นการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับการบูรณาการองค์ความรู้และมีผู้เชี่ยวชาญด้านการแสดงหนังตะลุง การออกแบบที่มีมาตรฐานมาร่วมติดตามและให้คำปรึกษา รวมทั้งการศึกษาข้อมูลความเหมาะสมและโอกาสในการเชื่อมโยงกับการเป็นพื้นที่ศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของชุมชน การอนุรักษ์ ฟื้นฟูวัฒนธรรม เพื่อต่อยอดการพัฒนาและการส่งเสริมการพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และในอนาคตมีการวางแผนในการติดต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลและการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

- การเชื่อมโยงหรือความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย (Stakeholder and User Engagement) โดยระบุชื่อหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคมและชุมชน โดยอธิบายกระบวนการดำเนินงานร่วมกันและการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน รวมถึงอธิบายกระบวนการดำเนินงานต่อเนื่องของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

ดำเนินงานประกอบด้วย การสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มนายหนังตะลุงและช่างหนัง/ศูนย์ฝึกฯ และสถานศึกษา หน่วยงานทางด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว สถานศึกษา เพื่อดำเนินงานวิจัยการศึกษา ข้อมูลร่วมกันการร่วมกันวิเคราะห์และตรวจสอบผลการวิจัย และร่วมกันออกแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีกระบวนการดำเนินงานตั้งแต่การติดต่อประสานงาน การอธิบายรายละเอียดของงานวิจัย การขอความอนุเคราะห์ข้อมูล และการเผยแพร่ผลการวิจัย เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สนับสนุน ส่งเสริมการเผยแพร่องค์ความรู้ และการผลักดันให้เกิดนโยบายการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมในระยะต่อไปภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย

15. การประเมินตนเองระดับโครงการวิจัย (Self-assessment)

- ความสอดคล้องและความเป็นไปได้ในการตอบ OKR ของแผนด้าน ววน. ของประเทศ
- สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และตอบ KR ของ Platform
- ตอบ KR ของ Platform และ KR ของ Program
- ตอบเฉพาะ KR ของ Program
- ตอบเฉพาะตัวชี้วัดของโครงการ

ลงนาม.....

(นางสาวญาดา จุลเสวก)

หัวหน้าโครงการ

